

Διηγήσαντες... ΕΝΤΑΥΘΑ

Ιδρυτής **Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ**
Ιδιοκτήτης - κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Εκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΣΟΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗ
7
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 45 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ Αριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΟΜΕ; Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ

ΠΡΟ ενός έτους έγινε στην χώρα μας δημοψήφισμα (8 Δεκεμβρίου 1974). Το ερώτημα ήτο, αν ο λαός επιθυμεί να εγκαθιδρυθεί βασιλευόμενη ή άβασιλευτος δημοκρατία.
Ο βασιλεύς έλειπε στο Λονδίνο εξόριστος. Με κάποιο άλλο δημοψήφισμα το καλοκαίρι του 1973 είχε καταργηθεί η βασιλεία (θανάσιμο και μοιραίο σφάλμα του Γ. Παπαδοπούλου αυτό). Έδώ το αντιβασιλικό κλίμα έφούντωσε μεθοδικά, αφού έπρεπε τα προαπαιτούμενα λάθη του πολιτικού κόσμου κάποιος να τα φερωθή. Διά λόγους ύλικούς, ήθικους, ψυχολογικούς και κυρίως πολιτικούς το δημοψήφισμα είχε κριθεί, πριν διεξαχθεί.

ΣΤΑ 150 ΧΡΟΝΙΑ έλευθέρου βίου στην Ελλάδα διεξήχθησαν δέκα με δώδεκα δημοψηφίσματα. Όλα έκερδήθησαν υπέρ των κρατούντων. Ο λαός πάντοτε απέφάνθη συμφώνως προς την ρητή ή τεκμαιρομένη θέλησιν της ήγεσίας του, κατά τον κρίσιμο χρόνο.
Αρκεί να θυμηθούμε ότι το 1973 οι κομμουνιστάι έψήφισαν υπέρ του βασιλέως και οι συντηρητικοί της δεξιάς έναντίον του. Τότε το αντιβασιλικό ποσοστό έφθασε στα 74%)ο. Τόν Δεκέμβριο του 1974 άντεστράφησαν οι όροι. Και όμως το ποσοστό έμεινε ψηλά στα 69%)ο.
Αυτό θα πη έλεύθερο δημοψήφισμα!...

ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ μας, που αναπτύσσονται όλες οι παραδοξότητες, συμβαίνει να μετατοπίζωμε τις ευθύνας μας σε άλλους. Μόνο άλλοι φταίνε ποτέ ήμείς. Οι προαπαιτούμενοι (άλλα και οι άπριλιανοί--τι σύμπτωσις αυτή!..) έφορτωσαν τις γνάφες τους στον βασιλέα.
Παράδειγμα πρώτο: Τόν Ιούλιο του 1965 αποπέμπεται από την αρχή ο αρχηγός της πλειοψηφίας Γ. Παπανδρέου. Το κόμμα του με έξαγορές συνειδήσεων σαλαμοποιείται. Η ΕΡΕ ρίπτεται στα πόδια του αρχιεραμίτου Τσιριμώκου διά να τον στηρίξη. Και τελικά στις 4 Απριλίου 1967 ή μειοψηφία (Κανελλόπουλος) σχηματίζει κυβέρνησιν. Έμπνευστης και

και εισηγητής των άμοραλιστικών αυτών λύσεων είναι ο Π. Κανελλόπουλος. Την ευθύνη όμως φορτώνεται ο βασιλεύς, ενώ ο κ. Κανελλόπουλος έξακολουθεί να παραμένη ο φύλαξ...της δημοκρατίας.
Παράδειγμα δεύτερο: Ο βασιλεύς, όπως έπεδείχθη στην δίκη των πρωταιτίων τόν Αύγουστο, δέν θέλει την 21 Απριλίου. Έξαναγκάζεται όμως να συνθηκολογήσῃ δι' ευθεώτερο χρόνο. Στις 13 Δεκ. 1967 άντεπιτίθεται, αλλά χάνει την μάχη. Αυτός είναι ο πρώτος άντιστασιακός και δημοκράτης. Άλλ' αυτός δέν δικαιώνεται. Έξ αντιθέτου, όσοι σεληνιάζονται από μεταδιτιτορικό άντισασιασμό, άναρχιχώνται στις κορυφές.
Δέν είναι θλιβερές αλήθειες αυτά;

Η ΓΡΑΦΙΣ αυτή δέν έκστασιάζεται από φιλοβασιλικά αισθήματα. Μάλιστα δέχεται να συζητήσῃ, αν και πόσο είναι ξεπερασμένος ο θεσμός. Εκθέτει τις σκέψεις της με άποκλειστικό γνώμονα το συμφέρον του Έθνους. Και έκφράζει σοβαρούς φόβους διά την περαιτέρω πορεία μας μέσα στον χρόνο.
Η Ελλάς, όπως άνεύσαμε στα τρία προηγούμενα άρθρα μας, εισήλθε σε τρία επικίνδυνα άδιέξοδα. Η έξοδος από το ΝΑΤΟ, ή νομιμοποιήσις του ΚΚΕ, ή έξάρθρωσις της πατριωτικής παρατάξεως βιούουν ήδη στην ζωή και τις τύχες του λαού μας και θα επηρεάσουν άποφασιστικώς το μέλλον του. Στην πραγματικότητα δέν γνωρίζωμε που πηγαίνωμε. Οι φυσικοί έχθροι μας έπαινούν. Οι φυσικοί σύμμαχοι μας ζορίζουν. «Ακρισία και ταραχή έγένετο πλείων ή πρόσθεν εν τῇ Ελλάδι»
Αυτό λοιπόν το εθνικό συμφέρον επέβαλε την παρουσία του Βασιλέως. Η ευχή μας είναι να μη έπαληθεύσῃ ή προφητεία του κ. Γ. Ράλλη («έπάνοδος του βασιλέως είναι πιθανή με μία εθνική καταστροφή»), ειπε προσφάτως στον Βόλο. Και να μη άποδειχθῃ ότι οι Έλληνες έάναμε στις 8 Δεκεμβρίου 1974 μοιροίο ΣΦΑΛΜΑ.
Έδώξαμε τον Βασιλέα μας την στιγμή ακριβώς, που τον είχαμε ανάγκη περισσότερο από κάθε άλλη φορά...

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. ΔΗΜ. ΣΤΑΜΟΣ

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ του νομού μας κ. Δημήτριος Στάμος υπέγραψε μαζί με άλλους συναδέλφους του έρώτησιν, που κατετέθη στην Βουλή, διά την κομμουνιστική διεύθυνσιν στα σχολεία και στα άλλα άκόμη τα δημοτικά. Αφοδ έπισημαίνεται ο διαγραφόμενος από την τακτική αυτή κίνδυνος, ζητείται ή λήψις μέτρων διά την προστασία της σπουδαζούσης νεολαίας από την διάβρωσιν των κομμουνιστών και την φθορά του έλληνοχριστιανικού της φρονήματος.
Είναι θανάσιμος ή άπειλή από την δραστηριότητα του κομμουνισμού σήμερα και μάλιστα με την άνοχη και έβελουτόφλωσιν ενός Κράτους, που παροπατεί μέσα σε έρεβώδη ιδεολογική σύγχυσιν. Το μέλλον του Έθνους τίθεται σε σκληρά δοκιμασία. Οδεύωμε προς το χάος και την έμμηδένισιν. Και πρέπει να ληφθούν άμεσα και άποτελεσματικά μέτρα αυτού του τρομερού κινδύνου.
Υπό την έννοια αυτή ή έρώτησις του κ. Στάμου και των συναδέλφων του άποκτά ιδιαίτερη σημασία. Είναι πράξις υπερωφάνων και υπευθύνων Έλλήνων. Και εύόισκει τεραστία άπήχησιν στην ψυχή και το φρόνημα της συντριπτικής πλειοψηφίας των Πανελλήνων. Είναι δέ άκόμη και σπουδαία ύπηρεσια προς το Έθνος, της όποιος ή βερότης έκτιμάται, όπως άρμόζει, από τους έλληνόφρονες.

ΠΟΙΟΣ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ;

ΣΕ ΗΜΕΡΗΣΙΑ έφημερίδα της Θεσσαλονίκης έδιέβασαμε την περασμένη έβδομάδα ότι «παρενέθη ο κ. Μάρτης για την διακοπή των οικοδομικών έργων στην Χαλκιδική». Στο κείμενο που άκολουθεί, βλέπωμε ότι συνέπεια αυτής της διακοπής είναι ή άνεργία 2.000 οικοδόμων και ο κίνδυνος, που διατρέχουν 3.000 Θεσσαλονικείς να χάσουν τα λεφτά τους από τα προπληρωμένα διαμερίσματα, που άγόραζαν στην περιοχή.
Κατ' άρχην οι άριθμοί είναι παραφουσκωμένοι. Άπέχουν πάρα πολύ από την πραγματικότητα. Και διασχετεύονται διά να άσκηθῃ από τους ενδιαφερομένους άσφυκτικώτερα πιέσις επί της Διοικήτεως να άρη την άπαγόρευσιν συνεχίσεως των οικοδομικών έργων.
Το θέμα όμως, είναι αν δλόκληρος ύπουργός έπιτρέπεται να ένοήσῃ σε τοιούτου είδους πιέσις και να παρεμβαίνῃ στις άρμοδιότητες άλλου συναδέλφου του υπέρ λύσεων, που δέν έξυπηρετούν τα γενικώτερα συμφέροντα της Χαλκιδικής. Διότι ή Χαλκιδική καταστρέφεται. Το φυσικό της περιβάλλον άλλοιώνεται σοβαρά. Το τουριστικό της μέλλον άπειλείται από την οικοδομική άναρχία, που έπικρατεί, αφού δέν έξεπονήθη και δέν έφηρμόσθη ένα εύρύτερο χωροταξικό πρόγραμμα στον νομό μας.
Τώρα λοιπόν, που ή άρμολία Ύπηρεσία είχε το σθένος και το προύσάφιμο Ύπουργείο την διάθεσιν να διορθώσῃ ή και περισώσῃ τα πράγματα, πρέπει να επεξεργάζεται λύσεις, αν φυσικά τό κάνει, ο κ. Μάρτης έξυπηρετήσεως μικροσκοπιμοτήτων; Την Χαλκιδική δέν την σκέπτεται κανείς;

ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΤΟ ΕΝΑ τμήμα του νηπιαγωγείου Πολυγύρου στεγάζεται σε ισόγειο, σκοτεινή, άνήλια και άνθυγιεινή αίθουσα. Το έδαφος είναι στρωμένο με τσιμέντο. Αίθουσα δηλαδή, που κρίνεται τελείως ακατάλληλος διά μαθητάς και μάλιστα νήπια.
Φρονούμε ότι πρέπει να ληφθῃ κάποιες φροντίες διά την άντιμετώπισιν της άπαραδέκτου αυτής καταστάσεως. Τα προσφιλή άλλα και εύαίσθητα νήπια δέν πρέπει να μένουν άπροστατά. Τώρα μάλιστα, που άποκτούν τις πρώτες έμπειριές της ζωής...
Τα νήπια έξω από το σκοτάδι, την ύγρασία και την άσφάλεια. Τίσο δύσκολο είναι να βρούμε ένα άνθρώπινο κατάλληλο διά τους τρυφερούς αυτούς πλαστούς;

Κάποιο έτυχε να φθάσῃ εις τα χέρια μου ένα θλιβερό βιβλίο. Διηγείτο την ιστορία μιάς άνάπηρης νεάνιδος. Είς τα πρώτα γόνατα της ζωής της ήσαν ένα πλάσμα τρισευτυχισμένο. Κόρη πλουσίων γονέων και γεμάτη από ύγεία. Άτυχώς έξ αίτίας κάποιας μυσηριαδούς άσθενείας, έμεινε παράλυτη σχεδόν. Δέν ήμποροσε να χρησιμοποιήσῃ, όπως ήθελε, τα πόδια της. Μενάλη ή συμφορά τούτη. Η κατάσταση αυτή και κάποιος άγνος, αλλά άτυχός, ως ήτο φυσικός, δεσμός της, την ώθησε εις πλήρη άπελπισίαν. Κάποια μέρα μέσα

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καθηδρίας κ.κ. **ΣΥΝΕΣΙΟΥ**

«Γύναι, άπολέλυσαι της άσθενείας σου» (Λουκ. 13,13)

εις τον παροξυσμόν της άπελπισίας της, έρρίφθη από το παράθυρο του ύψηλου διαμερισμάτός της εις το κενόν. Και από το άπεράντως δυστυχισμένο εκείνο πλάσμα δέν άπέμεινε παρά ένας πολτός άποματωμένες σάρκες και φορέματα, και μιά φρικώδη λίμνη αίματος. Πόσον διαφορετική θα ήταν ή πορεία της πονεμένης ταύτης ιστορίας, αν ή άξιοθρήνητη

ή δυστυχής. Το κεφάλι της ήταν κυριολεκτικώς κρεμασμένο. Από την μέση και πάνω το σώμα της διπλωθηκαί έκλινε προς την γην. Πολύ βαρυστικῆ ή άναπηρία της. Πόσον όμως άπεράντως έσσεβής θα έπρεπε να είναι, αφού παρά την άθεράπευτη και άνυπόφορη άναπηρία της, δέν έλειπεν από τις ίερές συναξεις των άγιων ήμερών του Θεού! Η έσέβεια, ή ύπομονή, και ή άρετή συνεκίνησαν την καρδίαν του Κυρίου. Δι αυτό και έκανε το θαύμα της αγάπης του. Γύναι άπολέλυσαι της άσθενείας Συνέχεια εις την 4ην σελίδα

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΥ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ & ΟΙ ΩΦΕΛΕΙΕΣ ΑΥΤΗΣ

Του κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΤΣΑΛΗ Διδ/λου Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου

*Ανάμεσα στους παράγοντες του ανθρώπινου περιβάλλοντος, που ασκούν βαθιά επίδραση στην δηλ διάπλαση του παιδιού, την πρώτη θέση έχει η οικογένεια. Όλοι οι ασχολούμενοι με την αγωγή των παιδιών αναγνωρίζουν σαν πρωταρχικό όρο επιτυχίας του σκοπού της αγωγής την υπέρβαση μιας πολύ στενής ψυχικής επαφής και συνεργασίας των γονέων και διδασκάλων, του σχολείου και της οικογένειας. Η συνεργασία αυτή προβλέπει σαν έπιτακτική ανάγκη και μάλιστα στη σημερινή ανήσυχη, αγωνιώδη και εκνευριστική εποχή, η ανάγκη αυτή παίρνει κάποια ξεχωριστή θέση και η εύθυνη και των δύο πλευρών μεγαλώνει περισσότερο.

Γεννάται όμως το ερώτημα: Υπάρχει σήμερα συνεργασία Σχολείου και οικογένειας και σε ποιό βαθμό; Αν κρίνουμε αντικειμενικά τα πράγματα θα οδηγηθούμε στην πικρή αλήθεια ότι δεν υπάρχει. Και όπου υπάρχει έχει υποτυπώδη μορφή και δεν αποδίδει σχεδόν τίποτε. Προκύπτει λοιπόν η ανάγκη να καταβληθούν μεγάλες και συντηνισμένες προσπάθειες και από τις δύο πλευρές για να συμπληρωθεί το κενό αυτό για την επίτευξη του κοινού, και για τούς δυό σκοπούς της αγωγής. Είναι πια άναμφισβήτητο και τονίζεται ότι η οικγενεια είναι το πρώτιστο φυσικό σχολείο του άναπτυσσόμενου παιδιού, γιατί αυτό αποτελεί το σπουδαιότερο και ισχυρότατο παράγοντα της αναπτύξεως, της καλλιέργειας και εξέλιξεως του πνεύματος και του ήθους των παιδιών. Οι επιδράσεις της οικογένειας είναι ποικίλες και αναφέρονται στη σωματική, στη διανοητική, στην ήθική, στην κοινωνική και καλαισθητική διάπλαση και διαμόρφωση των παιδιών. Χωρίς την συνδρομή και συμβολή της οικογένειας το έργο της σχολικής αγωγής γίνεται δυσχερέστατο και τα αποτελέσματά του αμφίβολα και ασταθή. Θα πρέπει λοιπόν το σχολείο με κάθε θυσία να κατορθώσει να προσεγγίσει και να προσεταιρισθεί την οικογένεια για να συμβάλει αυτή ενεργητικά στην επιτυχία και ολοκλήρωση του έργου του και επίτευξη του ύψιστου σκοπού του.

Πρέπει μ' άλλα λόγια να δοθούν στους γονείς τα απαραίτητα στοιχεία για την όρθη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους και να διαφωτισθούν ότι το παιδί δεν υπάρχει μόνο για την οικογένεια, αλλά και για την κοινωνία και την πατρίδα και ως εκ τούτου οικογένεια και σχολείο πρέπει να συντονίζονται τις ενέργειές τους για να προετοιμάσουν το παιδί, ώστε άνα να ανταχθή με σα στο κοινωνικό σύνολο, που θα κληθεί να δράσει σαν άτομο και σαν κοινωνικό σύνολο. Για την σύσφιξη των σχέσεων του σχολείου με της οικογένειας μπορούμε να ληφθούν

πολλά μέτρα, μεταξύ των οποίων και τα ακόλουθα:

1.—Συγκεντρώσεις γονέων. Ο θεσμός αυτός αναγνωρίζεται σαν το πιο αποτελεσματικό μέσο, διότι μ' αυτές επιτυγχάνεται ο διαφωτισμός της οικογένειας σε πολλά σπουδαιότερα ζητήματα. Πρέπει όμως οι συγκεντρώσεις να λάβουν διαφορετικό χαρακτήρα από τον σημερινό για να αποδώσουν καρπούς. Βασικά πρέπει να γίνει συνειδηση στους γονείς ότι οι συγκεντρώσεις δεν γίνονται για να ακούσουν ένα δάσκαλο να διασπαστεί επί μια ώρα ένα θέμα, που πολλές φορές δεν το καταλαβαίνουν, — έδω φταίει το σχολείο— αλλά για να συζητήσουν θέματα, δάσκαλοι και γονείς, σαν μια οικογένεια, που θα δώσουν άμεση λύση σε πολλά προβλήματα της διαπαιδαγωγικής των παιδιών τους.

2.—Η ίδρυση συλλόγων γονέων και κηδεμόνων. Ο θεσμός αυτός έχει επεκταθεί τα τελευταία χρόνια σε πολλά σχολεία, αλλά δυστυχώς για πολλούς και διαφόρους λόγους, που δεν είναι το παρόντος, οι σύλλογοι αυτοί έκτελούν μόνον καθήκοντα Ταμείου Αρωγής του Σχολικού Ταμείου.

3.—Γραπτές οδηγίες, γραμμένες από ειδικούς, που θα τονώσουν τις σχέσεις σχολείου και οικογένειας.

4.—Ειδικά μαθήματα για τούς γονείς, που θα γίνονται από ειδικούς.

5.—Έκλαύκευμένα βιβλία και περιοδικά για τούς γονείς με παιδαγωγικές και ψυχολογικές γνώσεις.

6.—Διαφωτιστικές δμιλίες από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση που δυστυχώς μόνον αναγγέλλουν καθημερινά για το μέλλον έκπομπές παιδαγωγικές.

7.—Προσανατολισμός της σχολικής διδασκαλίας προς την οικογενειακή αγωγή, και

8.—Οργάνωση σχολικών έορτων και άλλων εκπολιτιστικών έκδηλώσεων, που υποβοηθούν την προσέγγιση σχολείου και οικογένειας.

Με τα παραπάνω μέτρα που περιληπτικά αναφέραμε, νομίζουμε ότι θα επιτευχθεί ή συμβολή της οικογένειας στο έργο της αγωγής. Ειδικότερα από μια τέτοια συνεργασία προσδοκείται ή συμβολή της οικογένειας στους παρακάτω επί μέρους τομείς:

α) Στην τακτική φοίτηση των μαθητών.

β) Στη βελτίωση του ήθους και της διαγωγής των μαθητών μεσα και έξω από το σχολείο.

γ) Στην καλύτερη πρόοδο των μαθητών στα μαθήματα.

δ) Στη συνειδητή και θετικά παρακολούθηση της ύλης, της προόδου και της διαγωγής των μαθητών και στην από κοινού λήψη των απαραίτητων μέτρων για την θεραπεία και βελτίωση των παιδιών.

ε) Στη διευκόλυνση των δρων ύλης και εργασίας των κατ' οίκον έκτελουμένων υπό των μαθητών σχολικών εργασιών, (διάρκεια χρόνου εργασίας, τρόπος εργασίας, βοήθεια οικογένειας κ.λ.π.).

στ) Στην όμβθυμη και ένθερμη υποστήριξη και προαγωγή των σχολικών γενικά ζητημάτων και συμφερόντων, όπως είναι ο έφοδιασμός του σχολείου με έποπτικά όργανα, έπιπλα, βιβλία κλπ.

ζ) Στη συνειδητοποίηση ώρισμένων ύποχρέωσεων των γονέων προς το σχολείο, όπως: Να δίνουν τη δέουσα προσοχή στις συστάσεις, ανακρίσεις και προκλήσεις του σχολείου, να μη στρέφονται κατά των δασκάλων μπροστά στα παιδιά τους, να άνακοινώνουν κάθε παράπονό τους στο Διευθυντή του σχολείου, πριν το σχολιάσουν στο καφενεύο, να παρακολουθούν την έργατικότητα και διαγωγή των παιδιών τους τις ώρες που δεν βρίσκονται στο σχολείο κλπ.

Τέλος νομίζουμε ότι πρέπει όλοι καλά πώς το σχολείο και ή οικογένεια αποτελούν ζωντανούς οργανισμούς, άναπόσπαστα συνδεδεμένους, που διαρκώς δοκιμάζουν τις ίδιες άγωγίες, τρέφουν τούς ίδιους πόθους, καλλιεργούν τα ίδια έθανικά και άγωνίζονται τον ίδιο άγώνα. Δεν μπορεί να νοηθεί σχολείο χωρίς την άγάπη, χωρίς την συμπάραση του σπιτιού. Δεν μπορεί να νοηθεί οικογένεια χωρίς τη φρονία, χωρίς την κατήχηση, το φως και την ησυχία του σχολείου. Οικογένεια και σχολείο αποτελούν τα γρανιτένια θεμέλια και τις δυό κεντρικές άρτηρίες της κοινωνίας μας, που ή μια διοχετεύει αίμα και δύναμη στην άλλη. Μόνο με άραγή ένωση οικογένειας και σχολείου δεν θα πάση ή Ελλάδα μας να είναι ή γενίτηρα των σοφών και των ήρώων, δεν θα πάση να σκορπίσει το πνεύμα και το φως.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠΑΝΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Λέχεται
Γωνία Αγίας Σοφίας και Αγίου Δημητρίου 118
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 269-612

ΤΕΝΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΙΟΝ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΟΠΙΣΘΕΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΛ. 0371 22-400
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Του κ. Τάκη Σαμαρά

Όσο και αν θέλουμε να ξεφύγουμε από το παλιό το περασμένο, από κάποια ανάγκη που σπρώχνει τούς σημερινούς προς παντός νέους στην εξέλιξη στην προσαρμογή τους στο καινούργιο και στο νέο ή παλιά εκείνη έποχή ήταν πιο άγνη, γιομάτη νοσταλγίες και άγνό έρωτα.

Ακατάβλητοι ψυχικοί κοημοί και πόθοι αγιάτρευτο, της καρδιάς, τρυφεροί ψιθυρισμοί, πάθος και δάκρυα. Κάθε στεναγμός του τότε έρωτευμένου και ένα τραγούδι. Η χαρά του ήταν ή άνοιξη και ή άγαπημένη στην καρδιά του ήταν το μεγάλο όδρο του Θεού. Δεν χωρούσε ή πονηρή έκμετάλλευση ή ύστερόβουλη και πρόστυχη σκέψη, γιατί το και τα τραγούδια τα έρωτικά της έποχής εκείνης ήταν γεμάτα κομήτους και πάθος, θλιβερά ή χαρούμενα έλεγαν σωστή την πραγματικότητα πλημμυρισμένη την άλήθεια.

Στα ψηλά τα παραθύρια κόρη κάθεται και γυαλί κρατεί στα χέρια και γυαλίζεται

Και τα κάλη της ρωτάει κάλλια όμορφα Φρούδια μου ζωγραφισμένα ποιός θα χαρή.

Ποιός θα σ' άσφαχαγαλιάσει Γιάννης δεν είν' έδω πάει πολύ μακριά στα ξένα.

Η νύχτα για τούς έρωτευμένους ήταν μαρτυρική το σπίτι του δεν τον τραβοδσε, ή θάλασσα και το βουνό είχε τα στοιχεία της. Το ξημέρωμα τον εύρισκε κάτω από το παραθύρι της αγαπημένης του.

Έβράδυσε σκοτεινιάσε και πού να μείνω από με να μείνω στα ψηλά βουνά. Φοβούμαι άπ' τα άγρία να κατεβώ στη θάλασσα. Φοβούμαι από το κύμα θα μείνω στην άγάπη μου κάτω άπ' το παραθύρι γά να φιλώ τη μοίρα της

τ' άστéρι της να βλέπω

Το τραγούδι είναι της Χαλκιδικής, τα τραγουδοσαν έπίσης στας Σέρρας, στην Νινρήτα, και στην περιοχή Κοζάνης το βόσκομο έπίσης με παραλλαγές.

Στην παλιά έποχή δεν ήταν εύκολες—για να μην ποίμε αδύνατες—οι συναντήσεις δύο έρωτευμένων. Σαν γινόνταν κομιά άρραβώνα θα εύρισκαν την εύκαιρία δύο γά ποδν δυό λέξεις έκδηλώνοντας έτσι την άγάπη τους ό ένας στον άλλον. Οι δημόσιοι χοροί ήταν έπίσης τόπος έρωτικών έξομολογήσεων.

Είναι βδομάδα πάνε δυό την άγαπώ δεν είδα ίψές προψές την είδα γώ και στο χορό χορεύει.

Και με το μάτι την έκανα και με τα χείλι της λέγω

Μαρι νεραντζομάγουλη και γούτανοφουδοΰσα

Τόσον καιρό σε άγαπώ δεν τ' άναες νισάφι Νά με φωνάξης μιά βραδυά ένα Σάββατο βραδυ

Οι προζενήτρες και προζενήτρες είχαν το λόγο. Ήταν συμπαθητικό και άγαπημένα πρόσωπα για τούς έρωτευμένους. Τους περιμεναν με άγωνία και χτυποκάρδι οι έρωτευμένοι της κοπέλλες. Καταντούσε ή δουλειά έπάγγελμα για μερικές γεροντοκόρες προζενήτρες. Είχε τα άγαθά της ή δουλειά, μά σαν την έπαρνε είδηση ό σύστηρας πατέρας της κόρης έφευγε σά γάτα βρεγμένη στη βροντερή φωνή του σοβαροδ πατέρα «πάλι είσ' έξω έσύ;» Και πλήρωνε ή κόρη το θυμό του πατέρα.

Κείνη π' άγαπās λεβέντημ' σείοι γούρψην. Στείλε την άδελφή σου προζενήτιο κι' αν δεν την δώσουν πάλι σείρε μοναχος.

ΠΟΙΗΣΗ

Νεότης

Του Χρ. Τσάτσαρη

Όταν σε είχα, νόμιζα ποτέ δεν θα πινοΰσες και στη ζωή λιγούιαζα πώς πάντοτε ή' άνηοΰσες

Πώς πέρασες! Πώς χάρη [εις! χωρίς να σε προσλάβω και σαν άνθος μαράθρηκε χωρίς να καταλάβω

Άχ νεότης, νεότης ώραία πώς μās άφήνεις και πο [ιας και πίσω σου μένει μοιραία των γηραιών μας ό βρα [χνās

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Β έπω και αισθάνομαι τα καλύτερα, ακολουθώ τα χειρότερα

Όβιδιος

Το μυστικό της επιτυχίας είναι άδιάλλακτη έπιμονή στον σκοπό

Ντισοαέλ

Η παιδεία είναι δεύτερος ήλιος διά τούς άνθρώπους

Πλάτων

Προτίμησε καλύτερα τη ζημιά παρά το πείσυχρόν κέρδος, διότι το ένα θα σ' λυπήσει μιά φορά, το άλλο πάντοτε

Χείλων

Η μόν άμάθεια είναι θρασεία, ή δέ γνώσις έπιφυλακτική

Θουκιδίδης

Και οι ταπεινότεροι εις την γνώμην με τα σοβαρότερα θέματα καταπιάνονται

Θουκιδίδης

Η μεγαλωσύνη στα έθνη δεν μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και με το οίμα

Παλαμάς

Η Έλλας δύναται να άλλέη μορφήν και ό λαός της μοίραν

Κ. Καραμανλής

Άισχρόν έστιν γυναξί έν έκκλησίαις λαλείν

Άπ. Παΰλος

Όταν ένας νόμος τηρείται, δεν είναι τίποτε άλλο από νόμος' ενώ ό νόμος που παραβιάζεται, είναι και νόμος και δήμιος

Μένανδρος

Όποιος έπαίρετο για μικρά πράγματα δείχνει πώς τα μικρά πράγματα γι' αυτόν είναι μεγάλα

Κα Ντε Ριζαντέν

Ηδύ και ώραίον το θνήσκειν ύπερ της πατρίδος

Όράτιος

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Έοχόμαστε στη ζωή χωρίς την συγκατάθεσί μας και φεύγομε άπ' αυτήν χωρίς την θέλησί μας

(Γαλλική)

Όπου δεν μποιεί ό ήλιος, μποιεί ό γιατρός

Μεταξύ άνδρων:

—Πότε μās άγαποΰν οι γυναίκες; —Όταν έχωμε παρελθόν. —Και πότε τις άγαποΰμε εμείς; —Όταν άγνοΰμε το δικό τους

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΑΓΙΩΝΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΙΑΘΗΣΕΙΣ
ΝΕΦΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ'ΑΣΣΕΩΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 9-1 π.μ. ΚΑΙ 5-8 μ.μ.
ΠΛΑΤΩΝΟΣ 3 (1ος ΟΡΟΦΟΣ)
ΤΗΛ. 228-885
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στρατιωτικός Ιατρός
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
Ίατρείον: Γενική Κλινική «Ευαγγελισμός»
Άλεξ. Παπαναστασίου 17
Τηλ. 819-919
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ίδρυτής:

† Νικόλαος Γεροχορήστος

Ίδιοκτήτης—κληρονόμοι

N. Γεροχορήστος

Εκδότης:

ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής

ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Φυσικά πρόσωπα 150 δραχ.

Νομικά πρόσωπα (κατώτερον) ὄριον 300 δραχ.

Εξωτερικοῦ 22 δολάρια

Εμβάσματα—Επιταγαί

κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον

Πολύγυρον

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΟΦΘΑΛΜΟΝ
ΑΝΤΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ

Ποτέ άλλοτε δὲν γίνονταν τόσες ἀνθρωποκτονίες. Καί ποτέ ἄλλοτε οἱ αἰτίες τους δὲν εἶχαν τόσο ἀδικαιολόγητες, πολλές φορές σπύριγγες, ἀλλὰ καί ἀκατανόητες.

Οἱ Παλαιστίνιοι πιάνουν ὁμήρους Γάλλους, Βέλγους, Ἑλβετοὺς, Ἕλληνας κ.λ.π. καί σκοτώνουν κανέναν ἀπ' αὐτούς, πού δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μετὰ τὸ θέμα τους.

Οἱ Βίρειοι Ἴρλανδοὶ ρίχνουν μιά μπόμπα στὸν τενεκὲ μετὰ τὸ σκουτίδια, σὰ διαμαρτυρία, γιὰ τὴν ὑταγή τῆς Λοχὸν κ' ὅποιον πάσει ὁ Χάρος.

Κάθε μέρα μιά καινούργια ἀπελευθερωτική, ἀναρχική, ἀντιστασιαστικὴ κλπ. ὀργάνωση ἀπειλεῖ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Καί ἐκεῖ κ' ἄθροισμα.

Ἡ ζωὴ ἔγινε πολὺ φτηνὴ. Καί γιὰ τοὺς κοινούς φονιάδες. Τὸ φαινόμενο δὲν εἶναι παράξενο. Ἡ ῥοπή τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἀνθρωποκτονία διαπιστώνεται στὴν πρώτη ἀνθρώπινη οἰκογένεια. Ὁ Κάν σκότωσε τὸν Ἀβὲλ σχεδὸν γιὰ τίποτα.

Ἄν τὸ χέρι τοῦ ὑποψήφιου φονιά σταματᾷ καμμιὰ φορά, εἶναι ὁ φόβος τῆς τιμωρίας, πού τὸ κρατᾷ, ὅταν ὁ φονιά αὐτὸ εἶναι φοβερὴ.

Ἄλλὰ μετὰ τὴν ἐπιείκεια, πού δείχνουν τὰ Δικαστήρια, ὁ φόβος δὲν εἶναι ἰκανὸς νὰ συγκρατῆσιν τὸν ὑποψήφιου φονιά. Καί δὲν εἶναι περιεργό, πού δὲν εἶναι φορὸς τὸν ἀκούμε, νὰ λέει:

—Θὰ τὸν καθάρω κ' ὅτι δὲν θέλω ἄς γίνῃ. Πίσω θὰ κάτῃ; πέντε; ἂν εἶναι δέκα χρόνια καί θὰ βγῶ. Μόνον ὅταν ξαίρει, ὅτι θὰ πέθῃ καί τὸ δικό του κεφάλι, θὰ συγκρατηθῇ ὁ ὑποψήφιου φονιάς.

Ἡ ἀφάλεια τῆς ζωῆς τοῦ

ΕΚΛΑΓΚΕΥΜΕΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΑΣ ΖΩΟΝΟΣΟΥΣ

Ὅπως εὐφυῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν 8 εθνικὴ βιβλιογραφίαν, ὁ ἄθροπος σήμερον μοχθεῖ διὰ τὰ κερδίσθη τὸ μπιφτέκι του καί ὄχι πλέον τὸν ἐπιούσιον».

Καί ὁ Ἕλληνας, περιφρονῶν σήμερον τὴν κλασικὴν «φασολάδαν», προτιμᾷ τὸ κρέας, τοῦ ὁποῦ, ὡ γνωστόν, ἡ κατανάλωσις ἔχει ὑπερτερπλασιασθῆ. Πράγματι:

—13 χλγο. ἡ κατανάλωσις κρέατος κατ' ἄτομον τὸ 1938

—53 χλγο. τὸ 1952

—64 χλγο. ἡ προοπτικὴ διὰ τὸ ἔτος 1977.

Ἡ ἐγχώριος δὲμος παραγωγὴ καλύπτει μόνον τὸ 71,6% (1971) τῆς καταναλώσεως. Τὸ προκείμενον ἔλλειμμα συμπληροῦται δι' εἰσαγωγῶν, διὰ τὰς ὁποίας διατίθεται πολὺτιμον συνάλλαγμα.

Τὸ 1971 ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ κρέατος ἀνῆλθεν εἰς 324.000 τόννους καί ἡ εἰσαγωγὴ κρέατος εἰς 127.500 τόννους ἀξίας 150 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Σημειωτέον ὅτι τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν 71,6% διτηρεῖτο τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966, παρὰ τὴν σημειωθείσαν ἔκτοτε οὐσίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς κρέατος κατὰ 89.000 τόννους. Ὑψίσταται λοιπὸν καί εἰς τὴν χώραν μας πρόβλημα κρέατος, ἡ δὲ αὔξησις τοῦ προϊόντος ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν καί ἐθνικὴν ἀνάγκην.

Τὸ χοίρειον κρέας θὰ ἦ δύνάτο νὰ ἀναπληρώσῃ μὲν μέρος τοῦ ἔλλειματός μας εἰς κρέας. Ἐξ ἴσου ὑγιεινὸν, εὐγεστον καί θρεπτικὸν μετὰ τὰ ἄλλα εἶδη κρέατων, τὸ χοίρειον κρέας καταλαμβάνει σημερινὸν ποσοστὸν (30—40%) τοῦ καταναλισκόμενου κατ' ἄτομον κρέατος εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Ἑυρωπαϊκὰ κράτη. Παρ' ἡμῖν, ἀτυχῶς, ἡ κατανάλωσις χοίρειου κρέατος παρουσιάζει ἐξαιρετικῶς μειωμένην (8 χλγο. κατ' ἄτομον τὸ 1973, ἦτοι 50% τοῦ καταναλωθέντος κρέατος).

Μεγίστην σημασίαν ἔχει ἡ περιφρούρησις τῆς υγείας τῶν ζῶων. Διότι:

—Ἐχει ὡς συνέπειαν τὴν διατήρησιν καί τὴν ὁμαλὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος αὐτῶν.

—Ὄδηγεῖ εἰς ὁμαλὴν καί ὑψηλὴν παραγωγὴν ζωοκομικῶν προϊόντων, λίαν ἀπαραίτητων διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἰδίᾳ ὡς οὕτῃ ἔχει διαμορφωθῆ κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη.

Διὰ τῶν εἰς μεγάλην κλίμακα ἐκτελουμένων ἀνὰ τὴν χώραν ἐμβολιασμῶν, ἐν συνδυασμῶ καί πρὸς τὰ χημειοθεραπευτικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα καθημερινῶς θέτουν εἰς τὴν διάθεσίν μας αἱ φαρμακευτικαί βιομηχανίαι, ἔχουν περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ ἐκ πλείστον λοιμωδῶν καί παρασιτικῶν νοσημάτων ζῆμια τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς. Ἄνω τῶν 500 ἑκατομμυρίων δραχ. εἰς κρέας καί γάλα προσφέρει εἰς τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν ἡ καταπολέμησις τῆς γαστρεντερικῆς

κοινωνικοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι τὸ βασικὸν κριτήριον τῆς ἀντιμετώπισις τῶν οὐτοπικῶν πολιτιστικῶν ἀπόψεων καί τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ: Ὁφθαλμῶν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ.

ΓΙΜ

κῆς στοργικῆς ἀγάπης τῶν ἀγοπροβάτων.

Ἐξ ἄλλου, τὰ ὑπερδιακόσια Ἀγροτικὰ Κτηνιατρεῖα, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν εἰς τὴν ὑπαιθρον (πρὶν ἀνοῆ ἰδρυνθῶν τὰ Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα διὰ τοὺς ἀνθρώπους), παρέχουν ἀμεσον καί ἀποτελεσματικὴν περίθαλψιν εἰς τὰ ἀγροτικὰ ζῶα, τὴν ὁποίαν συμπληροῦν καί ἱκανὸς ἀριθμὸς νέων ἰδιωτῶν κτηνιάτρων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτη, ἀπεφοίτησαν ἐκ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης ἢ ἐκ Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἀτυχῶς, ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν μας ἀριθμὸς τῆς νοσημάτων, φθιστικῶν καί λοιμωδῶν ἢ παρασιτικῶν, ἢ ὀφειλομένων εἰς σφάλματα διατροφῆς. Κατὰ ἡμετέρας ὑπολογισμοὺς, αἱ ὁποῖαι συμπίπτουν ἄλλωστε κοί μετὰ ἀλόγους ὑπολογισμοὺς τοῦ Φ.Α.Ο. καί τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, τὸ ὄψος τῶν ζημιῶν αἱ ὁποῖαι προκαλοῦνται ἀπὸ τὰ νοσήματα ὑπερβαίνει τὰ 4 δισεκατομμύρια δραχῶν (1968). Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ 350% τῆς ἀξίας τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς τῆς χώρας (ἐναντὶ διεθνῶς παραδεχόμενου ποσοστοῦ ὡς «φυσιολογικοῦ» ἐκ 10—13%).

Μόνον ἀπὸ:

*τὴν στεριότητα τῶν ἀγελαδῶν

*τὴν ἀπεβολὰς καί

*τὴν θνησιμότητα τῶν νεογεννητῶν μόσχων

ὑπολογίζομεν ὅτι χάνονται κατ' ἔτος περὶ τοὺς 100 χιλιάδες μόσχοι. Οἱ μόσχοι αὗτοι θὰ ἦδύνάτο νὰ ἀποδώσουν περὶ τοὺς 40 χιλιάδας τόννους κρέατος. (Εἰσαγωγὴ βοείου κρέατος τὸ 1971: 52 χιλιάδες τόννοι).

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσταθείας διὰ τὴν ἀπολεπτικὴν καταπολέμησιν τῶν ἐν λόγῳ νοσημάτων ὁ ἀριθμὸς τῶν κτηνιάτρων παρ' ἡμῖν σχεδὸν ἑκαταπλασιασθῆ μεταπολεμικῶς (1.000 σήμερον κτηνιάτροι, ἐναντὶ 100 προπολεμικῶς)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΝΙΣ

Συμβολαιογράφος

ὁδὸς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 28

Τηλ. Γραφείου 0373] 1—318

Νέα Μουδανιά Χαλκιδικῆς

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Β. ΚΑΒΙΟΥ Δ.

ΚΕΧΑΓΙΑ

ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΡΑΦΨΕΙΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ

Τηλ. Ν. Μουδανιῶν

0373 21—432

Τηλ. Ἀρναίας

0372 21—339

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΥΡΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διαμερίσματα καί καταστήματα

εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως Πολυγύρου.

Πληροφορίαι τηλ. 22—193 καί 22—842

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΦΩΝΕΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Φιλε κ. Διευθυντά,

Σοὺ σφίγγω θερμὰ τὸ χέρι διὰ τὰ πατριωτικὰ καί ἐμπνευσμένα ἄρθρα σου. Συνεκινήθην εὐκρινῶς βαθύτατα, διότι ἡ ἐπαλξίς τῆς «ΦΩΝΗΣ» μάχεται ἑλληνοπρεπέστατα, ἐνῶ ἄλλοι ποιοῦν τὴν... νῆσαν. Μετὰ ρεαλισμὸν, ὁ πευθυνθῆτα καί πολιτικὸ ἀισθητήριον δίνει σωστικὴν ἀνατομία τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἀρθρογραφία αὐτὴ ἐγερτήριο σάλπισμα στὸν χώρο τῆς ὁραίας Χαλκιδικῆς.

Ἐπὶ τέλους! Ἦρθε ὁ καιρὸς τῶν ὑγιῶν προσανατολισμῶν καί διεθδικῶν σεῶν. Φιλικώτατα Ὀδυσσεὺς Ι. Τόσκας Διηγήτορας Βασ. Ἡρακλείου 36 Θεσσαλονίκη

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ Τὴν Δύσιν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εἰς Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ σχολίου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 37]12—10—1975 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ», ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ἡμῖν, ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπέβη εἰς τὸ πρόγραμμα μεταβάσεων τοῦ οἰκείου διανομῆς εἰς τὸ χωρίον Μεταμόρφωσις, ὡς δὲ διεπιστάθη ἐκ διενεργηθείσης ἐρεύνης, τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ ὡς καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ παρασχεθεῖσαι ὑμῖν πληροφορίες περὶ μειώσεως τῶν ὡς ἄνω μεταβάσεων ἀπὸ ἐξάκις εἰς δις τῆς ἐβδομάδος δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα.

Μετὰ τιμῆς Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ΓΕΩΡ. ΑΘ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Ζημ. ΦΩΝΗΣ: Εἶχε παρατηρηθῆ, ὅπως ἐπιμένουν οἱ πληροφορίες μας, καί ποια ἀρρυθμία στίς ἐπιπέσεις τοῦ ταχυδρόμου εἰς Μεταμόρφωσιν, ἡ ὁποία ὁμως μετὰ τὸ σχόλιόν μας ἀπεκατεστάθη

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΥΡΙΥΔΗΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

μετεκπαιδευθεὶς ἐπὶ 2ετίαν ἐν Λονδίῳ

Εἰδικὸς ἐπὶ τῶν Στραβισμῶν καί τῶν φακῶν ἐπαφῆς

Δέχεται:

9—1.30' καί 6.30'—8.30'

Ἁγίας Σοφίας 32

Τηλ. 232—701

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΟΙ ΣΥΚΙΑΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γ. Π.

Συνεταιρισμοῦ Συκίας κ. Τσίντρος μᾶς ἐπέστειλε μακροσκελὲς ἔγγραφο (ἀρ. πρ. 18), διὰ τοῦ ὁποῦ ἐκφράζει τὰ παράπονα τῶν ἀγελαδοτρόφων Συκίας κατὰ τῶν ἀρμολίων, διότι δὲν ἠδυνήθησαν ἐπὶ μίᾳ ὀκταετίᾳ νὰ λύσουν ἱκανοποιητικὰ τὴν διαφορά πού ἔχουν μετὰ τοὺς αἰγοτρόφους διὰ τὴν βοσκὴν τῆς περιοχῆς «Προφήτης Ἡλίας» Συκίας.

Γράφει λοιπὸν:

Κύριε Διευθυντά, Στὸ χωριὸν μου Συκία μοναδικὸ εἰσόδημα εἶναι ἡ κτηνοτροφία καί ἡ κτηνοτροφία—καί ἰδίως ἡ ἀγελάδα Συκίας—ἀρχισεν νὰ παρακμάζῃ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν βοσκὸτον «Προφήτης Ἡλίας» αἰγοποιμνίων μετὰ μόνον σκοπὸν νὰ διώξουν τὶς ἀγελάδας καί νὰ βόσκουν αὐτά. Ὁ βοσκὸτοπος «Προφήτης Ἡλίας» ἀπὸ ἀνημονεύτων χρόνων ταχάνει βοσκὸτοπος μόνον γιὰ τὴν ζωὴν καί ἀνάπτυξιν τῆς ντόπιας σκυϊώτικου ἀγελάδας πού εἶναι φημισμένη.

ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Δὲν κατορθώσαμε σήμερον νὰ τακτοποιήσωμε τὶς παραγωγὰς μας, καί βλέπουμε τὰ ἐξῆς, τυγχάνει σὲ μίᾳ χρονίᾳ ὀρισμένοι καλλιεργηταὶ νὰ φυτεύουν λ.χ. κρεμμύδια ἢ ντομάτα καί κατὰ καλὴν τὴν σύμπτωση νὰ ὑπάρχῃ ἀνεπάρκεια ἀπὸ αὐτὰ τὰ εἶδη στὴν ἀγορὰ, καί νὰ καρποθοῦν. Τὸν δεύτερον χρόνον, βλέπομε νὰ βάζουν πάλι ἐν συνεχείᾳ ὄλοι κρεμμύδια, καί ντομάτα, καί κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο βέβαια δημιουργεῖται ὑπερπαραγωγή. Καί βλέπομε, μετὰ τοὺς παραγωγοὺς ν' ἀφήνουν τὴν παραγωγὴν τοὺς νὰ σαπίζῃ μετὰ τὰ χωράφια, διότι ἡ τιμὴ πού τοὺς προσφέρουν στὰ προϊόντα τους δὲν καλύπτει οὔτε τὰ ἡμερομίσθια τῶν καλλιεργειῶν.

Ἐνῶ ἐκ τῶν προτέρων ἔπρεπε νὰ εἶχε τακτοποιηθῆ αὕτη ἡ ὑπόθεσις ἀπὸ τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, οὔτως ὥστε νὰ ἔχουν ὑπόψιν τους οἱ ἀρμόδιες ἀρχές, τί παραγωγὴ ὑπάρχει στὴν Χώρα μας, καί ἀνάλογα νὰ κανονίσουν τὴν ἐξαγωγή, καί τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τοῦ κάθε εἶδους.

Ἐπειτα εἶναι καί τὸ ἐξῆς. Βλέπομε καλλιεργητὰς ὁποῖοι καλλιεργοῦν 250—300 στρέμματα σιτηρὰ, νὰ βάζουν καί αὐτοὶ λ.χ. ντομάτα, ἢ κρεμμύδια, ἐνῶ αὐτὲς εἰς καλοκαίρια νὲς παραγωγῆς, πρέπει κανονικὰ ν' ἀφεθοῦν ἀποκλειστικὰ στοὺς μικροπαραγωγοὺς τῶν 30—40—50 σρεμμάτων, τότε μόνον θ' ὑπορέσκειν καί οἱ μικροπαραγωγοὶ μας νὰ ἀναπνεύσων.

Διότι οἱ μεγαλοπαραγωγοὶ, ἡ βασικὴ τους παραγωγὴ εἶναι τὰ σιτηρὰ. Τὸ

νῆσ' ἔλη τὴν Ἑλλάδα.....

Ἦλθεν ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21 Ἀπριλίου καί μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἀρχισαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ τοῦ βοσκοτόπου, οἱ αἰγοποιμνίαι, νὰ ἰσάγουν ἐντὸς τοῦ βοσκοτόπου τὰ αἰγοποιμνία καί μετὰ τὰς κύνας αὐτῶν ἐξεδίωκαν τὰς ἀγελάδας πού ἐκεῖ ἔβοσκον ἀνεόχλητες...

Μετὰ ταῦτα ἀναφέρεται στίς παραστάσεις, πού ἔκαμαν πρὸς τὶς ὁρμώδεις ἀρχὰς καί διαπιστώνει. «...Ἄλλὰ ὄλοι ἀδρανοῦν...» κατὰ ἡγῶν δὲ προσθέτει: «...Κρούομε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καί καλοῦμε πάντα ἀρμολίον πού ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεως τῆς βοσκῆς ταύτης... (ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς) νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ φυλαχθῇ ὁ βοσκὸτοπος ἀπὸ τοὺς αἰγοτρόφους διὰ τὴν ζωὴν καί ἀνάπτυξιν τῆς ἀγελαδοτροφίας Συκίας, πού θὰ ζήσουν αὐτοὶ ἄλλα καί θὰ ἀπρηλθῶν τὴν Ἑθνικὴ Οἰκονομία.

Εὐχαριστῶ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΓΠΣ

Συκίας

Τσίντρος

ρα ἂν καρποθοῦν καί ἂν δὲν καρποθοῦν πάλι ἀπὸ τὶς καλοκαιριανὰς αὐτὰς παραγωγὰς, πού τὸς ἐνδιαφέρει, ἐνῶ γιὰ τοὺς μικροὺς παραγωγοὺς εἶναι θάνατος.

Νέα Τρίγλια Χαλκιδικῆς

16—10—1975

Σταυρὸς Δ. Μαργαρίτης

Ἀρχοῦν πιδφοὶ ταυτότητες ὡς ἀποδεικτικὸ στοιχείο

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γενικὴ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἢ ὁποῖα ἐστάθη τῆς τῆς Νομαρχίας καθορίζει ὅτι οἱ δημόσιες ὑπηρεσίαι τὰ Ν. Π.Δ.Δ., οἱ δημοῖ, οἱ κοινότητες, οἱ ὀργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας καί οἱ Τοπικὲς θὰ δέχονται πλεόν τὶς ἀστυνομικὰς ταυτότητες καί τὰ διαβατήρια γιὰ τὴν λήψιν στοιχείων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ τοῖνου.

Μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν κατονομαζοῦνται τὰ παντοῦ εἶδους πιστοποιητικὰ πού ζητοῦσαν οἱ ὑπηρεσίαι. Τώρα μετὰ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ δελτίου ταυτότητος ὁ πολίτης θὰ ἐξυπηρετεῖται. Καί ἐσοὶ θὰ λειψῇ ἕνα μέρος τῆς καταθλιπτικῆς γραφειοκρατίας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΔΗΜ. ΧΑΛΙΩΤΗΣ

(Διηγήτορας)

πλατεία Ἰωάν. Μεταξᾶ 7

Θεσσαλονίκη

Τηλ.

